

Marek Dráb: *Počátky bluegrassu v Československu v 60. a 70. letech 20. století ve vzpomínkách hudebníků a fenomén imaginární Ameriky z hudebně-antropologické perspektivy*

Posudek vedoucí bakalářské práce

Kontext práce: V roce 2002 mě požádala česká Fulbrightova komice, aby FHS poskytla institucionální záštitu americkému studentovi Lee Bidgoodovi, který tu chtěl studovat český *bluegrass*. S mírnými rozpaky jsem ho přijala (s rozpaky proto, že jsem ze své akademické perspektivy o tomto žánru nic nevěděla) – a podle mého to byl první krok tohoto žánru na akademickou scénu. Lee, s nímž jsme se spřátelili, se mezitím stal profesorem etnomuzikologie na East Tennessee State University (a v loňském roce i hostujícím profesorem na FHS), a také renomovaným účastníkem (jako houslista) i propagátorem českého *bluegrassu*. Napsal o něm knihu (2017), natočil film (2015), atd. Představuje českou verzi tohoto původně amerického žánru v hudebně-antropologické perspektivě na základě svých terénních výzkumů, a to jako fenomén v různých směrech „in-between“.

Na to navazuje i **bakalářská práce Marka Drába**, po dekádách nadšeného hráče *bluegrassu*. Svou dlouholetou sžítost s prostředím využívá k tomu, že prostřednictvím rozhovorů se sedmi „otci-zakladateli“, hlavními příslušníky první generace českého *bluegrassu* (jejich medailónky s. 20 – 23), popisuje počátky žánru u nás zejména v 60. letech 20. stol. Ty vykresluje v kategoriích „první kontakt“, „originální nahrávky“, „dostupnost hudebních nástrojů“, „texty písní“ a „vizualizace bluegrassových skupin“ (s. 40 – 60). Obraz počátků, resp. raného stádia českého *bluegrassu* spojuje s konceptem „imaginární Ameriky“ (odvozeným od Jurčakova „imaginárního Západu“, 2006). Ten popisuje prostřednictvím několika fenoménů (český amerikanismus – v tom navazuje na Bidgooda, tramping, totalita a její různé aspekty, s. 24 - 39) – u vědomí, že jde jen o výběr z komplexu podmínek, které fenomén imaginární Ameriky pomáhaly vytvářet (s. 39). Úryvky z rozhovorů, které jsou hlavním zdrojem dat, jsou doplněny analýzou hry na banjo se signifikantní bluegrassovou technikou, ukázkou překladu, resp. adaptace písňového textu, četnými fotografiemi apod. Seznam použité literatury (s. 63 – 66) sice nerozlišuje pramenné materiály a teoretickou literaturu, zato ale prokazuje dobrou obeznámenost jak i s marginálními zdroji k bluegrassové tematice, tak se zdroji k širší problematice – antropologické, historické...

Shrnutí: Z Markovy bakalářské práce je patrné: 1) že se dobře orientuje v oblasti, o níž píše; 2) že si téma důkladně rozmyslel, a 3) že na textu důkladně pracoval (což mohu dosvědčit). Vznikla tak zajímavá a poučená práce, která navíc navazuje na již existující mezinárodní výzkum, jehož poznatky prohlubuje. To je velmi cenné. Za drobnější nedostatky považuji na jedné straně jistou povrchnost při popisu zdrojů „imaginární Ameriky“, zejm. českého

amerikanismu (přece jen: Masaryk reprezentoval zcela jiný aspekt „Ameriky“ než Antonín Dvořák, apod.), na druhé straně občasné užívání „emické“ bluegrassové terminologie (např. při popisu banja píše, že bylo „původně bez rezonátoru“, s. 45, což v poznámce vysvětluje tak, že rezonátor neměl zadní část krytou). V každém případě jde o práci velmi pěknou a přínosnou, kterou hodnotím na hranici mezi jedničkou a dvojkou.

Praha 14. 9. 2020

Doc. PhDr. Zuzana Jurková, PhD.